

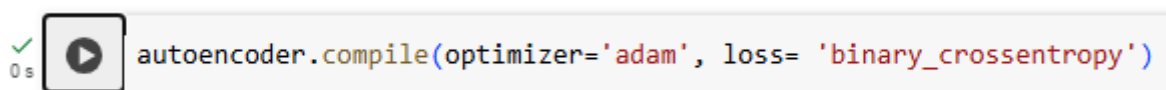
Przedmiot: Uczenie Maszynowe
Laboratorium: Modele Generatywne
Kierunek: Informatyka – Data Science
Autor: Bartłomiej Jamiolkowski

Zadanie 1 - AutoEnkoder (AE)

Zadanie 1.1 - Dlaczego sigmoid jest odpowiednią funkcją aktywacji w ostatniej warstwie dekodera w tym przypadku?

Sigmoid jest odpowiednią funkcją aktywacji w ostatniej warstwie dekodera w przypadku użycia zbioru MNIST, ponieważ zwraca wyniki w przedziale $[0, 1]$. Przedział ten pozwala modelować prawdopodobieństwo przynależności danego piksela do jasnego lub ciemnego koloru. Zapewnia to zgodność pomiędzy zakresem wartości wygenerowanego obrazu a znormalizowanymi danymi wejściowymi. Dodatkowo sigmoid stabilizuje gradienty podczas propagacji wstecznej, co ułatwia proces uczenia głębokiego modelu, minimalizując problemy eksplodujących lub zanikających gradientów.

Zadanie 1.2. Skompiluj model. W tym celu najpierw zdefiniuj loss dla modelu. W przypadku autoenkodera jest to funkcja działająca na wejściach do enkodera oraz wyjściach z dekodera. Do wyboru są różne funkcje! Patrząc na reprezentację danych (wróć do funkcji definiującej preprocessing), wybierz odpowiednią. Uzasadnij swój wybór.

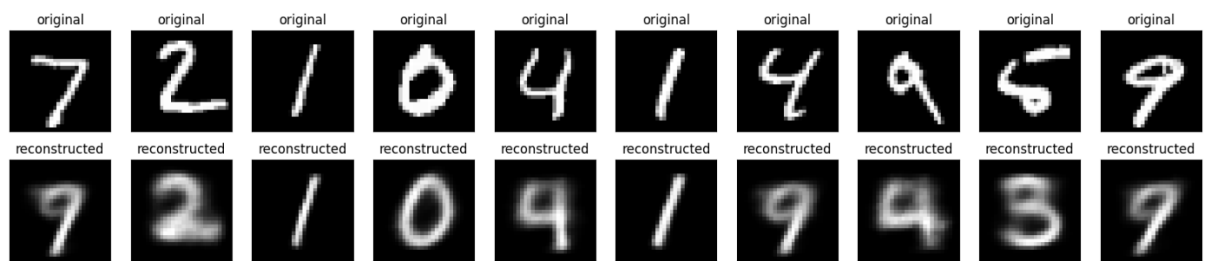
```
0s  autoencoder.compile(optimizer='adam', loss= 'binary_crossentropy')
```

Rysunek 1 Zdefiniowana funkcja loss dla modelu AutoEnkoder

Na podstawie obserwacji funkcji definiującej preprocessing, jako funkcję straty dla autoenkodera wybrałem Binary Cross Entropy (BCE). Moja decyzja umotywowana jest normalizacją wartości pikseli do przedziału $[0, 1]$, co czyni je podobnymi do wartości prawdopodobieństw. Na mój wybór miał również wpływ fakt, że w ostatniej warstwie autoenkodera jest używana funkcja sigmoid. Zastosowanie BCE (konkretnie jego logarytmu) odwraca działanie eksponenty w sigmoidzie. W ten sposób BCE poprawia propagację

gradientów, ponieważ logarytm niweluje efekt nasycania sigmoidy. Dzięki temu gradienty są bardziej stabilne i umożliwiają skuteczniejsze uczenie.

Wyświetlmy przykładowe obrazy oraz ich rekonstrukcje:

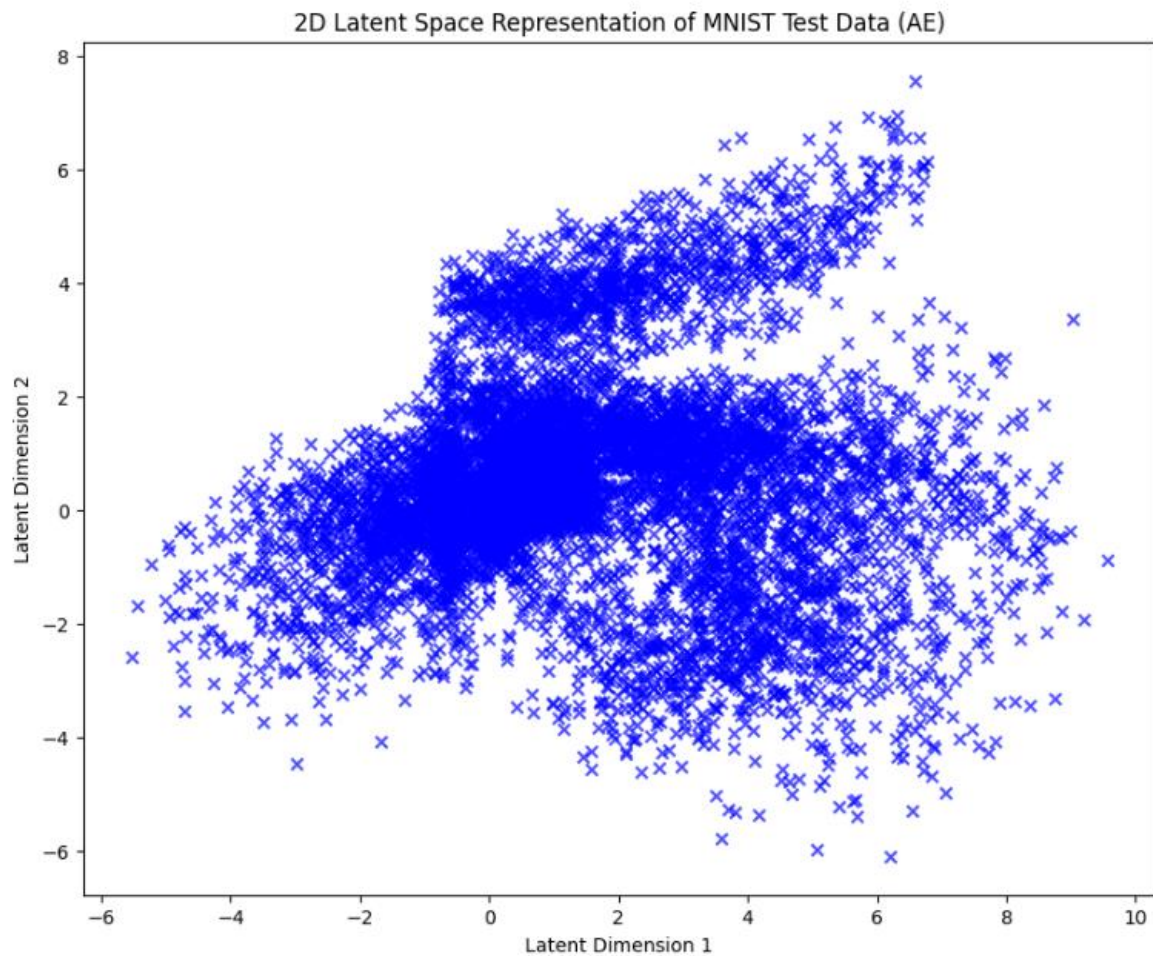
Rysunek 2 Przykładowe obrazy oraz ich rekonstrukcje

Zaimplementuj funkcję do wizualizacji reprezentacji obrazów ze zbioru testowego w ukrytej przestrzeni 2-wymiarowej. Wyświetl wizualizację.

```
✓ 0s ▶ def plot_latent_space(model, data):  
    latent_representations = model.encoder(data).numpy()  
  
    plt.figure(figsize = (10, 8))  
    plt.scatter(latent_representations[:, 0], latent_representations[:, 1], c = 'b', alpha = 0.7, marker = 'x')  
    plt.xlabel('Latent Dimension 1')  
    plt.ylabel('Latent Dimension 2')  
    plt.title('2D Latent Space Representation of MNIST Test Data')  
    plt.show()
```

Rysunek 3 Zaimplementowana funkcja do wizualizacji reprezentacji obrazów

```
plot_latent_space(autoencoder, x_test)
```


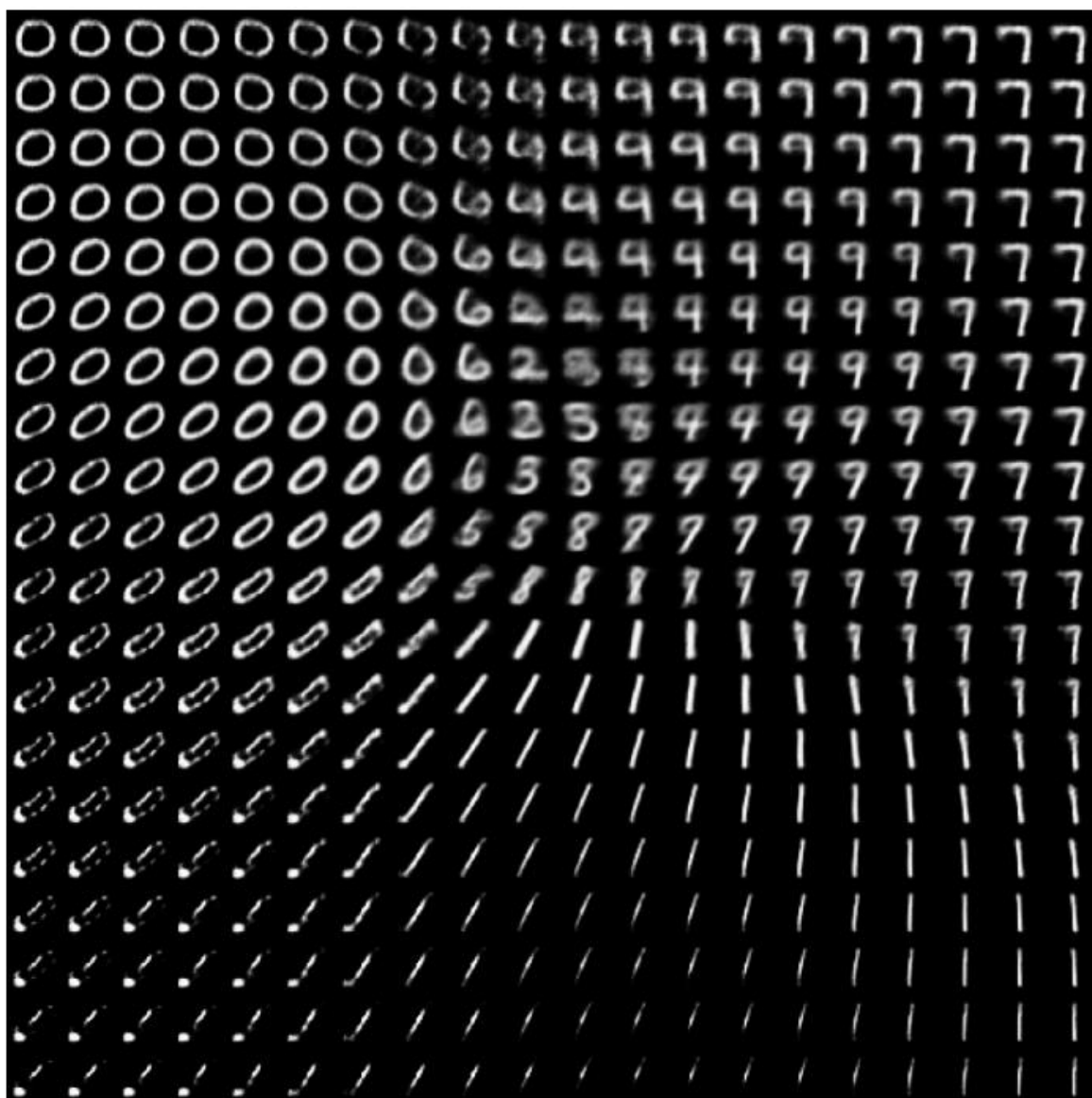
Rysunek 4 Zwizualizowana dwuwymiarowa przestrzeń latentna dla AE

Teraz wyświetlmy obrazy powstałe przez dekodowanie wartości z prostokątnej siatki. Dobierz granice siatki, analizując wyniki funkcji `plot_latent_space`.

```
def plot_latent_images(model, n, digit_size=28):  
    """Plots n x n digit images decoded from the latent space."""  
  
    grid_x = np.linspace(-6, 10, n)  
    grid_y = np.linspace(-6.5, 8, n)
```

Rysunek 5 Dobrane granice siatki w funkcji `plot_latent_images`

```
plot_latent_images(autoencoder, 20)
```


Rysunek 6 Obrazy powstałe przez dekodowane wartości z prostokątnej siatki dla AE

Zadanie 1.3. Wybierz ze zbioru testowego dwa obrazy z różnymi liczbami. Dobierz takie liczby, dla których spodziewasz się, że odkodowanie średniej z ich zenkodowanych reprezentacji będzie miało sens. Wybierz dwie takie pary. Dla każdej z par:

- Wyświetl wybrane liczby.
- Użyj enkodera do uzyskania 2-wymiarowych reprezentacji każdej liczby.
- Wylicz średnią z tych reprezentacji.
- Użyj dekodera na uzyskanej średniej.

- Wyświetl wynik.
- Skomentuj wynik - czy przypomina jakąś liczbę? Czy takiego wyniku się spodziewałeś?

```
def visualize_results_ae(first_number, second_number):
    fig, ax = plt.subplots(1, 3, figsize = (10, 6))
    ax[0].imshow(first_number, cmap = 'gray')
    ax[0].set_title('First number')
    ax[0].axis('off')
    ax[1].imshow(second_number, cmap = 'gray')
    ax[1].set_title('Second number')
    ax[1].axis('off')

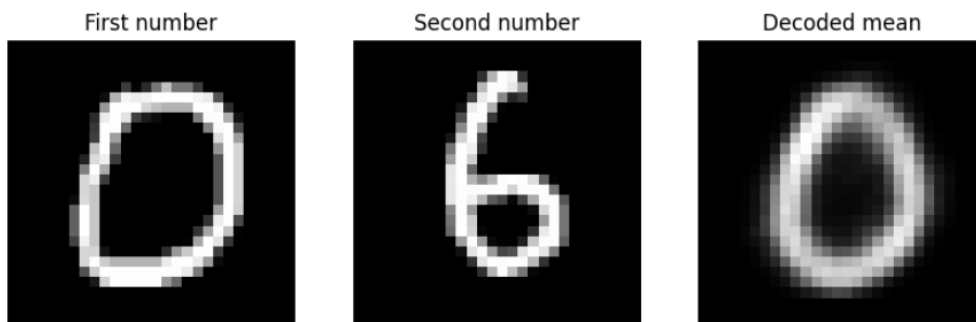
    latent_2d_first_number = autoencoder.encoder(tf.expand_dims(first_number, axis = 0)).numpy()
    latent_2d_second_number = autoencoder.encoder(tf.expand_dims(second_number, axis = 0)).numpy()
    latent_2d_mean = (latent_2d_first_number + latent_2d_second_number) / 2
    decoded_mean = autoencoder.decoder(latent_2d_mean).numpy().squeeze()

    ax[2].imshow(decoded_mean, cmap = 'gray')
    ax[2].set_title('Decoded mean')
    ax[2].axis('off')
    plt.show()
```

Rysunek 7 Funkcja wizualizująca rezultaty dla AE

```
number_zero = x_test[10]
number_six = x_test[21]

visualize_results_ae(number_zero, number_six)
```

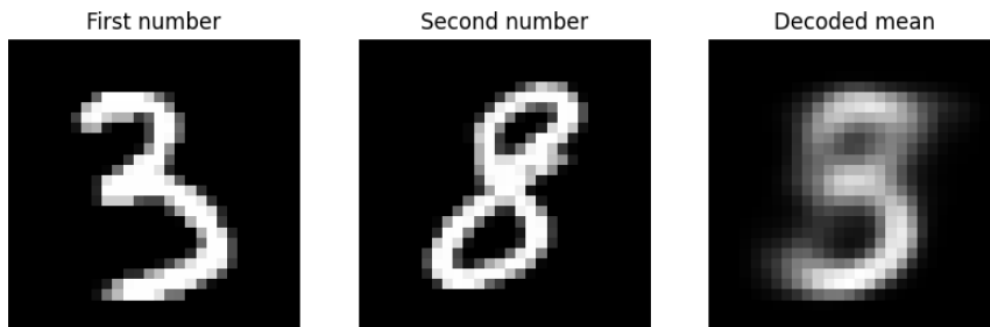

Rysunek 8 Wybrane liczby wraz z odkodowaną średnią z ich zenkodowanych reprezentacji dla AE

Uzyskany wynik przypomina liczbę zero. Mimo, że nie jest to idealna reprezentacja tej liczby (rozmyty obraz), to łączy ona w sobie kształty liczb zero (okrągły kształt) oraz sześć (okrąg podobny do zera z dodatkowym ogonem). Spodziewałem się takiego wyniku, ponieważ średnia w przestrzeni latentnej miesza cechy obu liczb, generując w ten sposób przejściowy kształt. Wskazuje to na zdolność autoenkodera do interpolacji w przestrzeni latentnej.

```
number_three = x_test[32]
number_eight = x_test[110]

visualize_results_ae(number_three, number_eight)
```


Rysunek 9 Wybrane liczby wraz z odkodowaną średnią z ich zenkodowanych reprezentacji dla AE

Uzyskany wynik łączy w sobie kształty liczb trzy oraz osiem. Spodziewałem się wyniku bardziej przypominającego liczbę trzy, ale na wizualizacji widać, że otrzymany wynik posiada również cechy liczby 8 tj. delikatne domknięcia pętli.

Zadanie 2 - AutoEnkoder wariacyjny (VAE)

Zadanie 2.1. Dlaczego powyższa implementacja CVAE nie stosuje żadnej aktywacji w ostatniej warstwie enkodera? Czy jakaś funkcja by się tutaj nadawała?

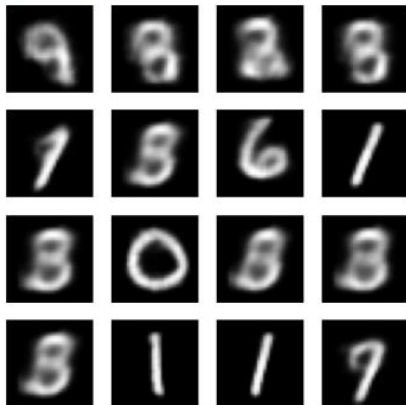
Powyższa implementacja CVAE nie stosuje żadnej aktywacji w ostatniej warstwie enkodera, ponieważ musi swobodnie modelować parametry rozkładu normalnego tj. średnią i logarytm z wariancji w pełnym zakresie liczb rzeczywistych. Średnia określa centrum rozkładu normalnego, dlatego może przyjmować dowolne wartości rzeczywiste. Logarytm wariancji może przyjmować dowolne wartości, w tym wartości ujemne, co pozwala na swobodne modelowanie rozkładu latentnego. W procesie reparametryzacji, zastosowanie funkcji wykładniczej gwarantuje dodatnią wariancję, ponieważ wykładnik z logarytmu daje wartość większą niż zero. To podejście gwarantuje dodatnią wariancję a co za tym idzie większą stabilność podczas uczenia. Ograniczenie obu parametrów funkcją aktywacji mogłoby zaburzyć modelowanie rozkładu latentnego.

W teorii nadawałaby się liniowa funkcja aktywacji, ponieważ nie zmienia ona wartości wejściowych i pozwala na pełną reprezentację liczb rzeczywistych. W praktyce jest ona już używana, ponieważ CVAE dla ostatniej warstwy enkodera nie stosuje żadnej funkcji aktywacji.

Zainicjalizujemy model i przeprowadźmy trening:

Epoch: 10, Val set ELBO: -158.04183959960938, time elapse for current epoch: 78.71325755119324

Rysunek 10 Wynik końcowy treningu modelu VAE

Narysujmy teraz, podobnie jak wcześniej dla AE, dwuwymiarową przestrzeń ukrytą. Zaimplementuj funkcję `plot_latent_space`, która zenkoduje zbiór danych, a następnie wyświetli każdy punkt wraz z odchyleniem standardowym.

```
def plot_latent_space(model, data):
    mean, logvar = model.encode(data)
    stddev = tf.exp(0.5 * logvar)
    mean = mean.numpy()
    stddev = stddev.numpy()

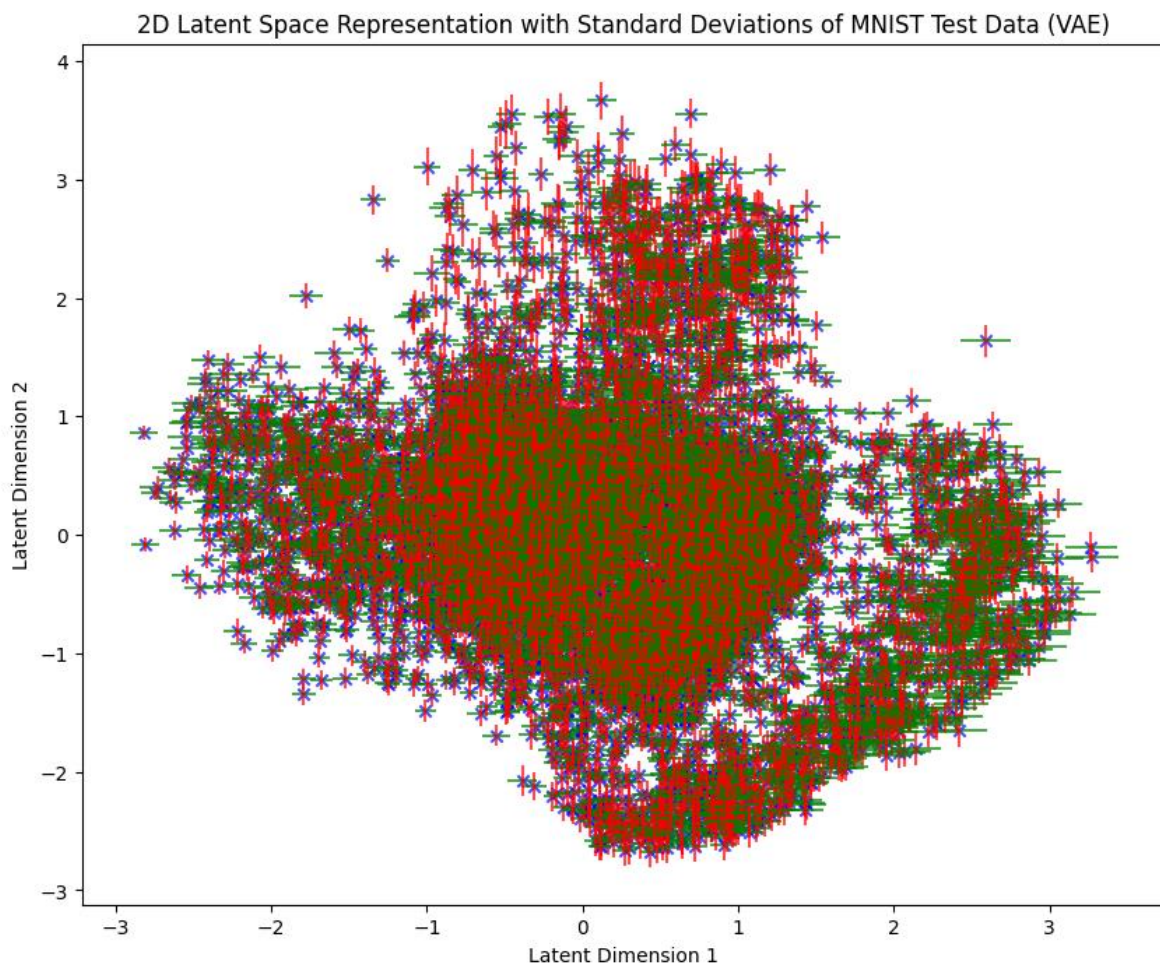
    plt.figure(figsize = (10, 8))
    plt.scatter(mean[:, 0], mean[:, 1], c = 'b', alpha = 0.7, marker = 'x')

    for i in range(len(mean)):
        plt.plot([mean[i, 0], mean[i, 0] + stddev[i, 0]], [mean[i, 1], mean[i, 1]], 'g-', alpha = 0.7)
        plt.plot([mean[i, 0], mean[i, 0] - stddev[i, 0]], [mean[i, 1], mean[i, 1]], 'g-', alpha = 0.7)
        plt.plot([mean[i, 0], mean[i, 0]], [mean[i, 1], mean[i, 1] + stddev[i, 1]], 'r-', alpha = 0.7)
        plt.plot([mean[i, 0], mean[i, 0]], [mean[i, 1], mean[i, 1] - stddev[i, 1]], 'r-', alpha = 0.7)

    plt.xlabel('Latent Dimension 1')
    plt.ylabel('Latent Dimension 2')
    plt.title('2D Latent Space Representation with Standard Deviations of MNIST Test Data (VAE)')
    plt.show()
```

Rysunek 11 Zaimplementowana funkcja `plot_latent_space`

```
plot_latent_space(model, x_test)
```


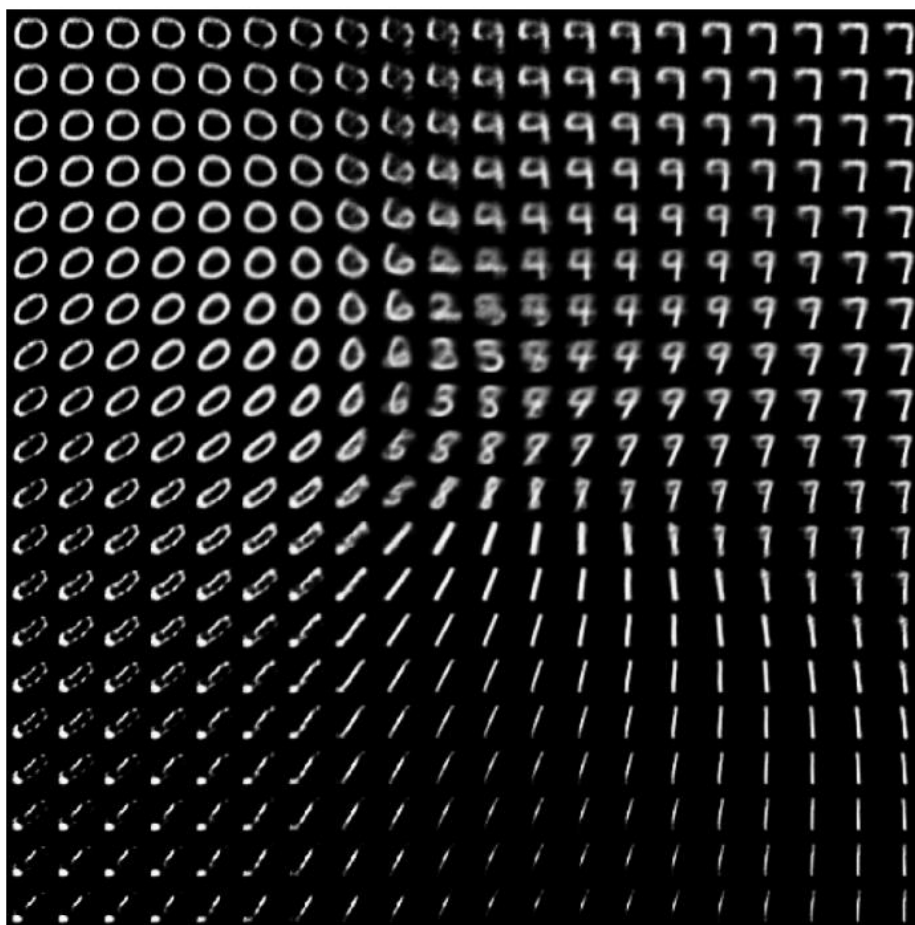
Rysunek 12 Zwizualizowana dwuwymiarowa przestrzeń latentna dla VAE

Zadanie 2.2. Skomentuj wynik uzyskany przy użyciu funkcji `plot_latent_images`. Zwróć uwagę na jakość/sensowność rysowanych liczb. Porównaj wykres do analogicznego wykresu dla modelu AE. Zamieść w raporcie wykresy.

Wynik uzyskany przy użyciu funkcji `plot_latent_images` dla modelu AE:

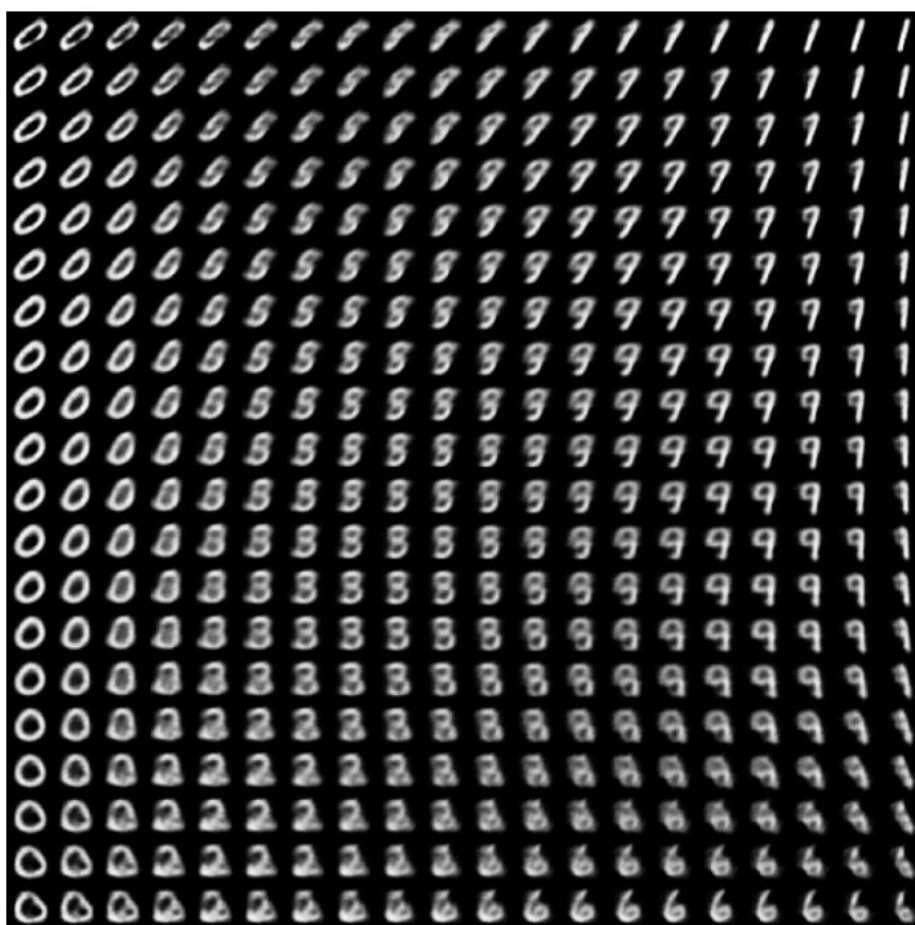
```
plot_latent_images(autoencoder, 20)
```


Rysunek 13 Obrazy powstałe przez dekodowane wartości z prostokątnej siatki dla AE

Wynik uzyskany przy użyciu funkcji `plot_latent_images` dla modelu VAE:

```
plot_latent_images(model, 20)
```


Rysunek 14 Obrazy powstałe przez dekodowane wartości z prostokątnej siatki dla VAE

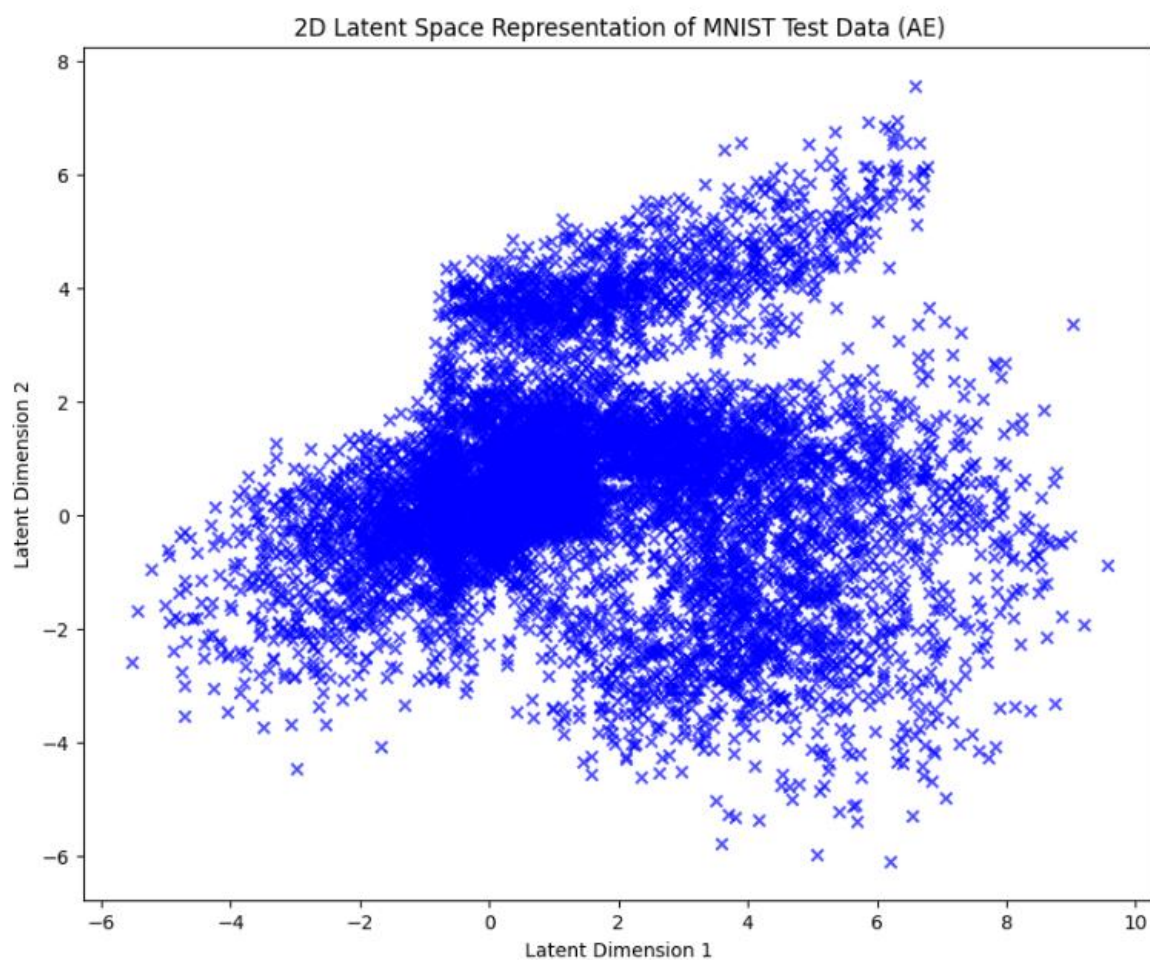
Wynik uzyskany przy użyciu funkcji `plot_latent_images` dla VAE przedstawia sensownie narysowane liczby. Choć jakość wygenerowanych obrazów nie jest idealna, to w większości przypadków obrazy są rozpoznawalne i można łatwo zidentyfikować reprezentowane liczby. Dzięki regularyzacji wprowadzanej przez VAE, obrazy są bardziej spójne i strukturalnie poprawne, mimo że nie są idealne pod względem szczegółowości.

W przeciwieństwie do wyników uzyskanych za pomocą modelu VAE, obrazy generowane przez AE są zdecydowanie gorszej jakości. Wiele z nich jest zdeformowanych lub całkowicie niezrozumiałych, a tylko część wygenerowanych liczb jest sensowna. AE nie korzysta z mechanizmu regularyzacji, co prowadzi do mniejszej spójności i dokładności w generowanych obrazach.

Zadanie 2.3. Porównaj wyniki funkcji `plot_latent_space` dla AE oraz VAE. Zwróć uwagę na "gęstość" punktów oraz zakres wartości. Zamieść w raporcie wykresy.

Wynik uzyskany przy użyciu funkcji `plot_latent_space` dla modelu AE:

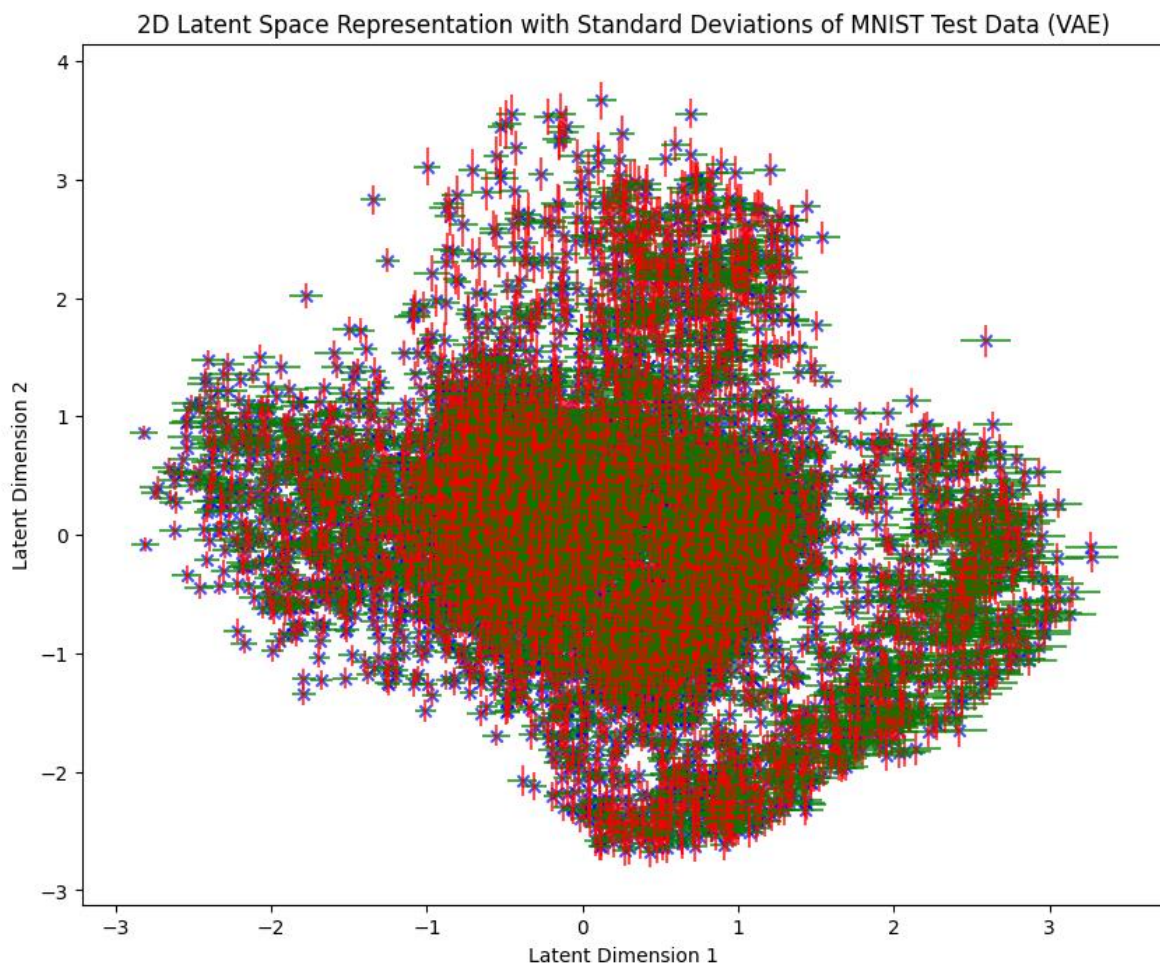
```
plot_latent_space(autoencoder, x_test)
```


Rysunek 15 Zwizualizowana dwuwymiarowa przestrzeń latentna dla AE

Wynik uzyskany przy użyciu funkcji `plot_latent_space` dla modelu VAE:

```
plot_latent_space(model, x_test)
```


Rysunek 16 Zwizualizowana dwuwymiarowa przestrzeń latentna dla VAE

Porównując wyniki funkcji `plot_latent_space` dla AE oraz VAE można zauważyć, że przestrzeń latentna VAE jest bardziej uporządkowana i spójna, co jest efektem wprowadzenia regularyzacji. Przeciwnieństwem jest wykres przestrzeni latentnej dla AE charakteryzujący się szerszym rozrzutem punktów i mniej skondensowaną strukturą.

Zadanie 2.4. Dla tych samych par obrazów, na których pracowałeś/eś w ostatnim zadaniu dot. AE, przygotuj reprezentacje ukryte z pomocą wytrenowanego VAE i odkoduj średnie z reprezentacji. Skomentuj wyniki, porównaj z wynikami z AE.

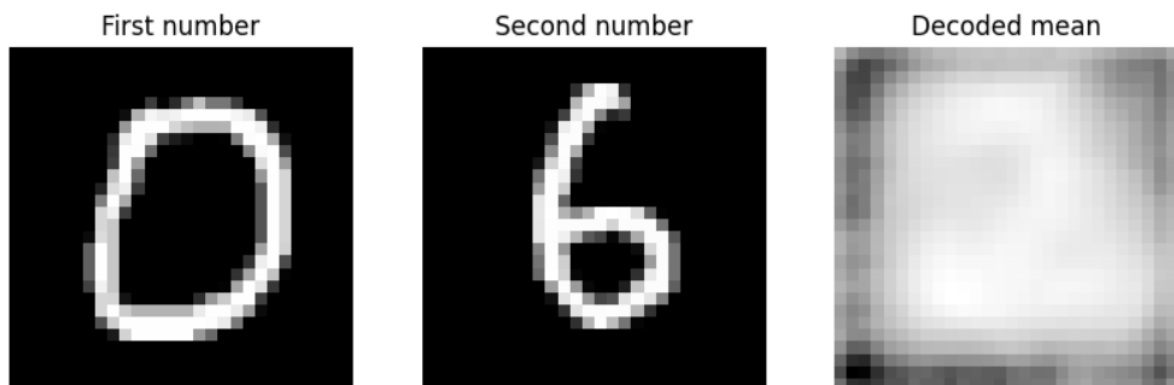
```
def visualize_results_vae(first_number, second_number):
    fig, ax = plt.subplots(1, 3, figsize = (10, 6))
    ax[0].imshow(first_number, cmap = 'gray')
    ax[0].set_title('First number')
    ax[0].axis('off')
    ax[1].imshow(second_number, cmap = 'gray')
    ax[1].set_title('Second number')
    ax[1].axis('off')

    mean_first_number, logvar_first_number = model.encode(tf.expand_dims(first_number, axis = 0))
    mean_second_number, logvar_second_number = model.encode(tf.expand_dims(second_number, axis = 0))
    mean_of_mean = (mean_first_number.numpy() + mean_second_number.numpy()) / 2
    mean_of_logvar = (logvar_first_number.numpy() + logvar_second_number.numpy()) / 2
    z = model.reparameterize(mean_of_mean, mean_of_logvar)
    decoded_mean = model.decode(z).numpy().squeeze()

    ax[2].imshow(decoded_mean, cmap = 'gray')
    ax[2].set_title('Decoded mean')
    ax[2].axis('off')
    plt.show()
```

Rysunek 17 Funkcja wizualizująca rezultaty dla VAE

```
visualize_results_vae(number_zero, number_six)
```

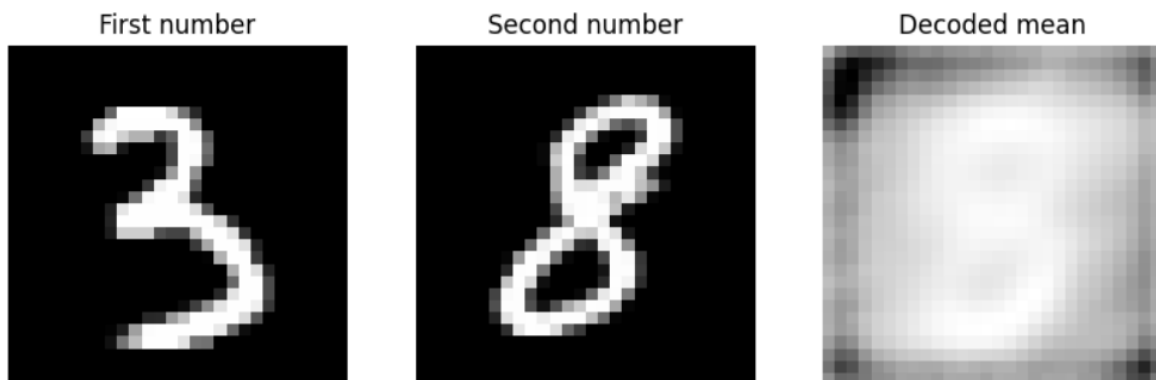

Rysunek 18 Wybrane liczby wraz z odkodowaną średnią z ich zenkodowanych reprezentacji dla VAE

Uzyskany wynik nie przypomina sensownej liczby. Porównując wynik dla VAE z wynikiem AE, nie ma wątpliwości, że ten pierwszy z wymienionych wyników jest gorszy.


```
visualize_results_vae(number_three, number_eight)
```


Rysunek 19 Wybrane liczby wraz z odkodowaną średnią z ich zenkodowanych reprezentacji dla VAE

Uzyskany wynik z użyciem VAE łączy w sobie kształty liczb trzy oraz osiem. Tak jak poprzedni rezultat jest on bardziej rozmyty w porównaniu z odpowiadającym mu rezultatem z AE.

Zadanie 2.5. Wróć do funkcji `compute_loss`. Człony `logpz` oraz `logqz_x` związane są z obliczaniem KL-divergence pomiędzy $Q(z|X)$ oraz $P(z)$. Zakładamy, że oba te rozkłady są gaussowskie, stąd możemy wykorzystać wzór na KL-divergence dla dwóch rozkładów gaussowskich. Znajdź ten wzór oraz przepisz funkcję `compute_loss` z jego wykorzystaniem. Zamieść w raporcie przygotowaną formułę. Wytrenuj model ponownie, porównaj wyniki z poprzednią implementacją `compute_loss`.

$$\mathcal{D}[\mathcal{N}(\mu(X), \Sigma(X)) \| \mathcal{N}(0, I)] = \frac{1}{2} \left(\text{tr}(\Sigma(X)) + (\mu(X))^T (\mu(X)) - k - \log \det(\Sigma(X)) \right)$$

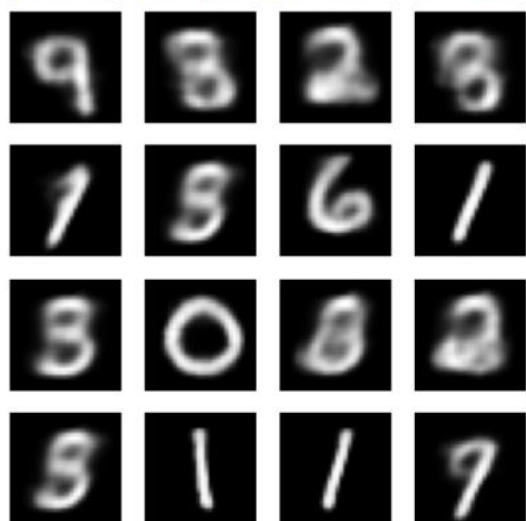
Rysunek 20 Wzór na KL-divergence

```
def compute_loss(model, x):
    mean, logvar = model.encode(x)
    z = model.reparameterize(mean, logvar)
    x_logit = model.decode(z)
    cross_ent = tf.nn.sigmoid_cross_entropy_with_logits(logits=x_logit, labels=x)
    logpx_z = -tf.reduce_sum(cross_ent, axis=[1, 2, 3])
    logpz = log_normal_pdf(z, 0., 0.)
    logqz_x = log_normal_pdf(z, mean, logvar)
    kl_div = 0.5 * tf.reduce_sum(logvar + tf.square(mean) + tf.exp(logvar) - 1, axis=1)
    return -tf.reduce_mean(logpx_z + logpz - logqz_x + kl_div)
```

Rysunek 21 Funkcja `compute_loss` z wykorzystaniem KL-divergence

Epoch: 10, Val set ELBO: -160.7881622314453, time elapse for current epoch: 78.24462747573853

Rysunek 22 Wynik końcowy treningu z użyciem KL-divergence modelu VAE

Porównując wartości ELBO dla obu implementacji `compute_loss`, można zauważyć, że lepszym wynikiem dla VAE jest ten, gdzie w implementacji `compute_loss` użyto KL-divergence. Dzieje się tak, ponieważ `compute_loss` z KL-divergence uwzględnia zarówno błąd rekonstrukcji, jak i regularizację przestrzeni latentnej, co czyni model VAE bardziej odpowiednim do zadań generatywnych.

Zadanie 3 - Conditioned VAE

Uzupełnij funkcję, która z każdego obrazu ze zbioru danych `x` tworzy 9 obrazów z cyfrą na każdej z 9 pozycji siatki 3x3, a także tworzy etykiety `y` w postaci wektora [cyfra-one-hot, pozycja_x, pozycja_y]. Dla każdej pary z oryginalnego zbioru danych (obraz, etykieta) wylosuj `num_imgs` par, które znajdą się w docelowym zbiorze danych (nie zapisujemy wszystkich 9 możliwości ze względu na ograniczenia RAM).

```
def conditioned_mnist(x, y, num_imgs=2):
    x_res = np.empty(shape=(x.shape[0] * num_imgs, 3 * x.shape[1], 3 * x.shape[2]), dtype='float32') # pusta macierz z wynikami - obrazy x
    y_res = np.empty(shape=(y.shape[0] * num_imgs, 2 + y.shape[1]), dtype='float32') # pusta macierz z wynikami - wektor y: etykieta (10 liczb),
    empty_res = np.zeros(shape=(3 * x.shape[1], 3 * x.shape[2])) # obraz wynikowy w docelowym rozmiarze, wypełniony zerami

    for el, (arr, label) in enumerate(zip(x, y)):
        to_sample_x = np.empty((9, x.shape[1]*3, x.shape[2]*3), dtype='float32') # macierz przechowująca 9 wersji obrazu
        to_sample_y = np.empty((9, 12), dtype='float32') # macierz przechowująca 9 wersji etykiet
        for i in range(3):
            for j in range(3):
                curr_x = empty_res.copy()
                curr_x[i*x.shape[1]: (i+1)*x.shape[1], j*x.shape[2]: (j+1)*x.shape[2]] = arr.reshape((x.shape[1], x.shape[2]))
                curr_y = [*label, i/2, j/2] # normalizacja
                to_sample_x[3*i+j] = curr_x
                to_sample_y[3*i+j] = curr_y
            idxs = np.random.choice(9, num_imgs, replace = False) # wylosuj num_imgs indeksów z zakresu [0; 8] jako wektor numpy
            x_res[el*num_imgs: (el+1)*num_imgs] = to_sample_x[idxs]
            y_res[el*num_imgs: (el+1)*num_imgs] = to_sample_y[idxs]
        x_res = x_res.reshape((-1, x.shape[1]*3, x.shape[2]*3, 1))
    return x_res, y_res
```

Rysunek 23 Uzupełniona funkcja conditioned_mnist

Uzupełnij klasę Cond_CVAE na podstawie klasy CVAE. W tym celu:

Uzupełnij funkcję prepare_encoder. Będziemy mieć dwa wejścia do modelu - jedno na obraz, jedno na wektor cech [etykieta, pos_x, pos_y]. Przeprocesuj obraz z pomocą warstw konwolucyjnych (możesz wykorzystać implementację z CVAE). Możesz też przygotować kilka warstw, które zajmą się wektorem cech. Użyj warstwy konkatenującej wyniki z przetwarzania obrazu i wektora cech. Za tą warstwą znajdzie się warstwa gęsta, wyliczająca średnią i logvar.

Uzupełnij funkcję prepare_decoder. Tu również mamy do czynienia z dwoma wejściami - jedno przyjmuje szum, drugie wektor cech. Połącz oba wejścia i przygotuj dekodery. Możesz skorzystać z implementacji CVAE, ale będą potrzebne zmiany związane z innym rozmiarem obrazów.

Pozostałe funkcje są już zaimplementowane. Przyjrzyj się im. Co się zmieniło względem implementacji CVAE?

```

def prepare_encoder(self):
    input_img = tf.keras.layers.Input(shape=(42, 42, 1))
    input_cond = tf.keras.layers.Input(shape=(12, ))

    x = tf.keras.layers.Conv2D(filters=32, kernel_size=3, strides=(2, 2), activation='relu', padding='same')(input_img)
    x = tf.keras.layers.Conv2D(filters=64, kernel_size=3, strides=(2, 2), activation='relu', padding='same')(x)
    x = tf.keras.layers.Flatten()(x)

    x = tf.keras.layers.Concatenate()([x, input_cond])
    # No activation
    x = tf.keras.layers.Dense(latent_dim + latent_dim)(x)
    return tf.keras.Model([input_img, input_cond], [x])

def prepare_decoder(self):
    input_latent = tf.keras.layers.Input(shape=(latent_dim,))
    input_cond = tf.keras.layers.Input(shape=(12, ))
    inputs = tf.keras.layers.Concatenate()([input_latent, input_cond])

    x = tf.keras.layers.Dense(7 * 7 * 32, activation=tf.nn.relu)(inputs)
    x = tf.keras.layers.Reshape(target_shape=(7, 7, 32))(x)

    x = tf.keras.layers.Conv2DTranspose(
        filters=64, kernel_size=3, strides=2, padding='same', activation='relu')(x)
    x = tf.keras.layers.Conv2DTranspose(
        filters=32, kernel_size=3, strides=3, padding='same', activation='relu')(x)
    x = tf.keras.layers.Conv2DTranspose(
        filters=1, kernel_size=3, strides=1, padding='same')(x)
    return tf.keras.Model([input_latent, input_cond], [x])

```

Rysunek 24 Uzupełnione funkcje prepare_encoder oraz prepare_decoder w klasie Cond_CVAE

Porównując implementację Cond_CVAE z implementacją CVAE, można zauważyć że do kodu Cond_CVAE dodano wektor warunkowy, który jest uwzględniany w obu częściach modelu: enkoderze i dekoderze. Dzięki temu Cond_CVAE stał się modelem warunkowym. Oprócz tego w Cond_CVAE pojawił się dodatkowy krok łączenia warunkowej zmiennej z przestrzenią latentną.

Uzupełnij funkcję kosztu:

```

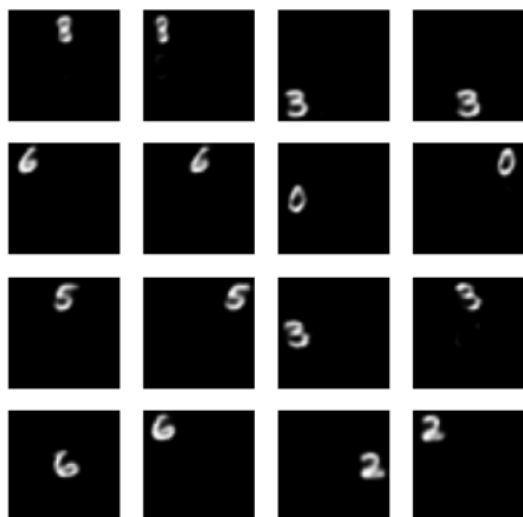
def compute_loss(model, x):
    data, cond = x
    mean, logvar = model.encode(x)
    z = model.reparameterize(mean, logvar)
    x_logits = model.decode([z, cond])
    cross_ent = tf.nn.sigmoid_cross_entropy_with_logits(logits=x_logits, labels=data)
    logpx_z = -tf.reduce_sum(cross_ent, axis=[1, 2, 3])
    logpz = log_normal_pdf(z, 0., 0.)
    logqz_x = log_normal_pdf(z, mean, logvar)
    return -tf.reduce_mean(logpx_z + logpz - logqz_x)

```

Rysunek 25 Uzupełniona funkcja kosztu

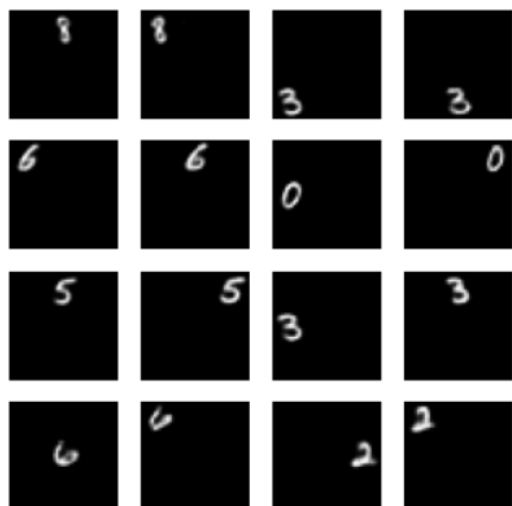
Zadanie 3.1. Sprawdź jakość modelu dla 3 różnych wartości `latent_dim` (trzeba dla każdej z nich osobno wytrenować model). Niech będą od siebie znacząco różne, np. 2, 25, 100. Przy większym `latent_dim` może być potrzebnych więcej epok.

Epoch: 10, Val set ELBO: -40.50996017456055, time elapse for current epoch: 15.58200716972351

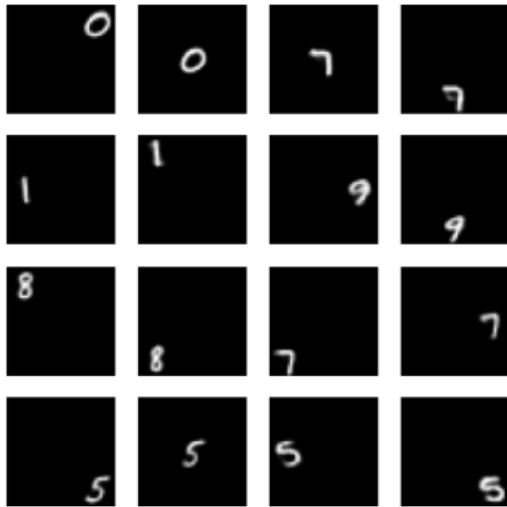
Rysunek 26 Wynik końcowy treningu z `latent_dim = 2` oraz epoki = 10 dla modelu `Cond_CVAE`

Epoch: 50, Val set ELBO: -37.065189361572266, time elapse for current epoch: 17.363019704818726

Rysunek 27 Wynik końcowy treningu z `latent_dim = 20` oraz epoki = 50 dla modelu `Cond_CVAE`

Epoch: 150, Val set ELBO: -36.51435089111328, time elapse for current epoch: 17.80129098892212

Rysunek 28 Wynik końcowy treningu z latent_dim = 100 oraz epoki = 150 dla modelu Cond_CVAE

Najlepszy wynik uzyskał ostatniego model dla parametrów latent_dim = 100 oraz epoki = 150. Ten model był trenowany w innym czasie ze względu na przekroczenie limitu na google colab.

Zadanie 3.2. Wykonaj dla najlepszego modelu z punktu 3.1.:

Wybierz przykład ze zbioru testowego (obraz + etykieta).

Przepuść próbkę przez enkoder, uzyskaj reprezentację z.

Dla każdego z 9 możliwych wektorów [poprawna_etykieta, pos_x, pos_y] przepuść przez dekodery reprezentację z wraz z informacją o etykiecie i położeniu. Wyświetl uzyskany obraz. Skomentuj wyniki - czy za każdym razem uzyskano oczekiwaną liczbę w oczekiwanym miejscu? Jeśli nie, to co może być przyczyną?

```
[92] assert batch_size >= 1
for test_batch in test_dataset_with_cond.take(1):
    test_sample_data = test_batch[0][0:1, :, :, :]
    test_sample_cond = test_batch[1][0:1, :]
    test_sample = [test_sample_data, test_sample_cond]

[93] data, cond = test_sample
mean, logvar = model.encode(test_sample)
z = model.reparameterize(mean, logvar)

vectors = []

for x_pos in [0, 0.5, 1]:
    for y_pos in [0, 0.5, 1]:
        label = cond[0, :10]
        new_cond = tf.concat([label, [x_pos, y_pos]], axis=0)
        vectors.append(new_cond.numpy())

generated_images = []

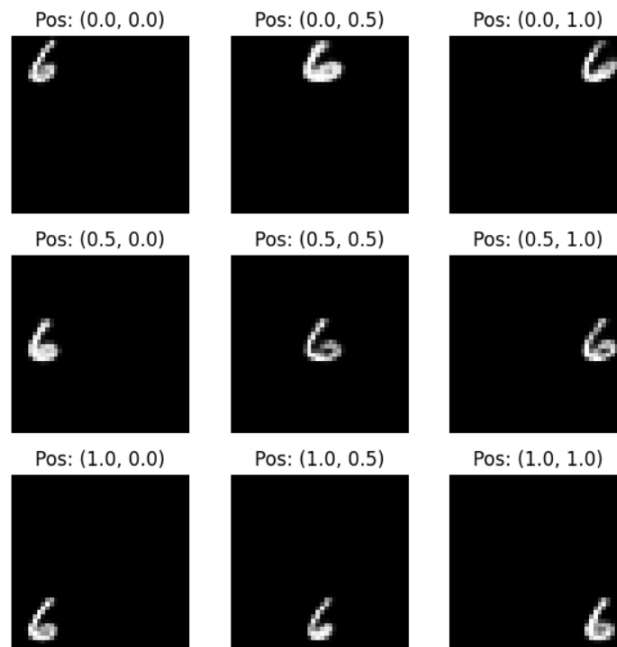
for vector in vectors:
    cond_tensor = tf.convert_to_tensor(vector.reshape(1, -1), dtype=tf.float32)
    generated_image = model.sample(cond_tensor, z)
    generated_images.append(generated_image.numpy().squeeze())

fig, axes = plt.subplots(3, 3, figsize=(6, 6))

for i, ax in enumerate(axes.flat):
    ax.imshow(generated_images[i], cmap='gray')
    ax.axis('off')
    ax.set_title(f'Pos: ({vectors[i][10]}, {vectors[i][11]})')

plt.tight_layout()
plt.show()
```

Rysunek 29 Kod stworzony na potrzeby zadania 3.2

Rysunek 30 Obrazy uzyskane po zdekodowaniu reprezentacji z wraz z informacją o etykiecie i położeniu

Otrzymane obrazy pokazują, że za każdym razem otrzymano liczbę w oczekiwanym miejscu, co oznacza, że model GAN dobrze nauczył się warunkowego generowania.

Zadanie 3.3. Powtórz zadanie 3.2, ale tym razem jako reprezentację z wykorzystaj wartości wylosowane z rozkładu normalnego oraz wybierz dowolną etykietę. Skomentuj wyniki - czy za każdym razem uzyskano oczekiwaną liczbę w oczekiwanym miejscu?

```
data, cond = next(iter(test_dataset_with_cond))
chosen_label = cond[0, :10]
vectors = []

for x_pos in [0, 0.5, 1]:
    for y_pos in [0, 0.5, 1]:
        new_cond = tf.concat([chosen_label, [x_pos, y_pos]], axis = 0)
        vectors.append(new_cond.numpy())

generated_images = []

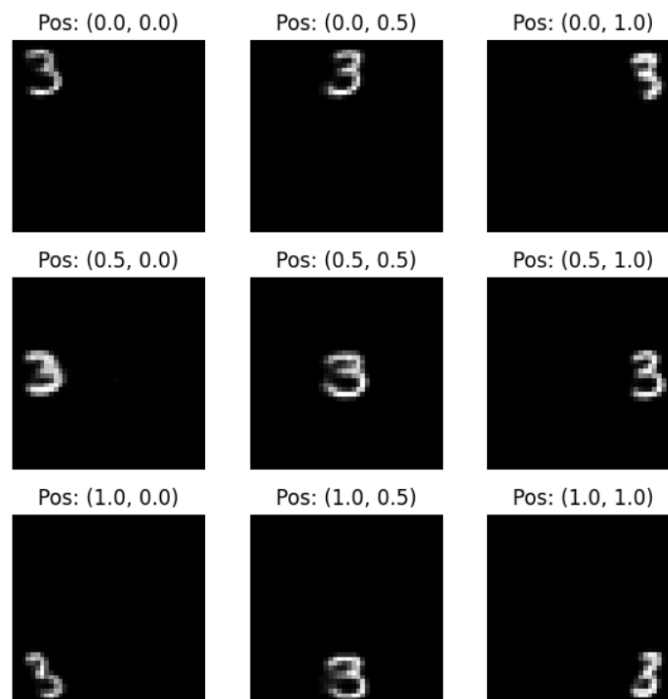
for vector in vectors:
    z = tf.random.normal(shape=(1, model.latent_dim))
    cond_tensor = tf.convert_to_tensor(vector.reshape(1, -1), dtype = tf.float32)
    generated_image = model.sample(cond_tensor, z)
    generated_images.append(generated_image.numpy().squeeze())

fig, axes = plt.subplots(3, 3, figsize=(6, 6))

for i, ax in enumerate(axes.flat):
    ax.imshow(generated_images[i], cmap = 'gray')
    ax.axis('off')
    ax.set_title(f'Pos: ({vectors[i][10]}, {vectors[i][11]})')

plt.tight_layout()
plt.show()
```

Rysunek 31 Kod stworzony na potrzeby zadania 3.3

Rysunek 32 Obrazy uzyskane po zdekodowaniu reprezentacji z wraz z informacją o etykiecie i położeniu

Otrzymane obrazy pokazują, że za każdym razem otrzymano liczbę w oczekiwanym miejscu, co oznacza, że model GAN dobrze nauczył się warunkowego generowania.

Zadanie 4 - Conditioned GAN

Uzupełnij definicję generatora:

```
[27] def prepare_generator(latent_dim, cond_dim):
    input_img = tf.keras.layers.Input(shape=(latent_dim,))
    input_cond = tf.keras.layers.Input(shape=(cond_dim,))
    inputs = tf.keras.layers.Concatenate(axis=1)(input_img, input_cond)

    x1 = tf.keras.layers.Dense(7*7*256, use_bias=False)(inputs)
    x1 = tf.keras.layers.BatchNormalization()(x1)
    x1 = tf.keras.layers.LeakyReLU()(x1)
    x1 = tf.keras.layers.Reshape((7, 7, 256))(x1)

    x1 = tf.keras.layers.Conv2DTranspose(128, (5, 5), strides=(1, 1), padding='same', use_bias=False)(x1)
    x1 = tf.keras.layers.BatchNormalization()(x1)
    x1 = tf.keras.layers.LeakyReLU()(x1)

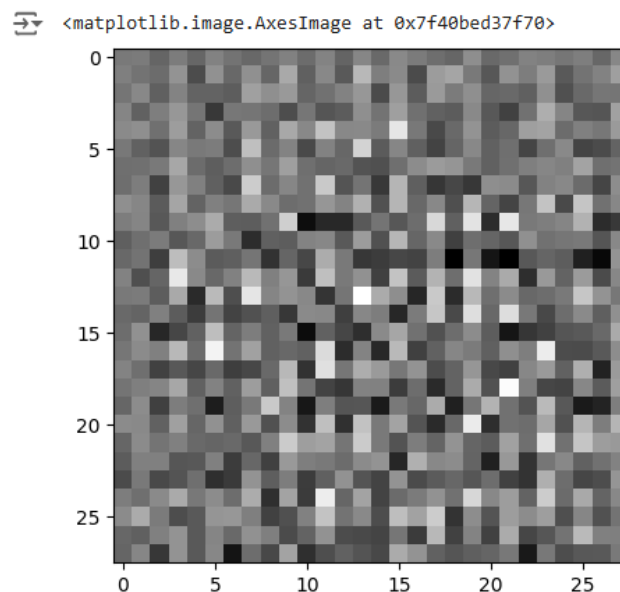
    x1 = tf.keras.layers.Conv2DTranspose(64, (5, 5), strides=(2, 2), padding='same', use_bias=False)(x1)
    x1 = tf.keras.layers.BatchNormalization()(x1)
    x1 = tf.keras.layers.LeakyReLU()(x1)

    x1 = tf.keras.layers.Conv2DTranspose(1, (5, 5), strides=(2, 2), padding='same', use_bias=False, activation='tanh')(x1)

    return tf.keras.Model([input_img, input_cond], x1, name='generator')
```

Rysunek 33 Uzupełniona definicja generatora

Wyświetlmy obraz wygenerowany przez niewytrenowany generator przy podaniu na wejściu etykiety "1":

Rysunek 34 Obraz wygenerowany przez niewytrenowany generator

Uzupełnij definicję dyskryminatora:

```
✓ [30] def prepare_discriminator(img_shape, cond_dim):  
0s  
    input_img = tf.keras.layers.Input(shape=img_shape)  
    x = tf.keras.layers.Conv2D(64, (5, 5), strides=(2, 2), padding='same')(input_img)  
    x = tf.keras.layers.LeakyReLU()(x)  
    x = tf.keras.layers.Dropout(0.3)(x)  
  
    x = tf.keras.layers.Conv2D(128, (5, 5), strides=(2, 2), padding='same')(x)  
    x = tf.keras.layers.LeakyReLU()(x)  
    x = tf.keras.layers.Dropout(0.3)(x)  
  
    x = tf.keras.layers.Flatten()(x)  
  
    input_cond = tf.keras.layers.Input(shape=(cond_dim,))  
    x = tf.keras.layers.Concatenate(axis=1)([x, input_cond])  
  
    x = tf.keras.layers.Dense(256)(x)  
    x = tf.keras.layers.LeakyReLU()(x)  
    x = tf.keras.layers.Dropout(0.3)(x)  
  
    x = tf.keras.layers.Dense(128)(x)  
    x = tf.keras.layers.LeakyReLU()(x)  
    x = tf.keras.layers.Dropout(0.3)(x)  
    x = tf.keras.layers.Dense(1)(x)  
  
    return tf.keras.Model([input_img, input_cond], x, name='discriminator')
```

Rysunek 35 Uzupełniona definicja dyskryminatora

Zobaczmy predykcję niewytrenowanego dyskryminatora:

```
⇒ tf.Tensor([[0.00234074]], shape=(1, 1), dtype=float32)
```

Rysunek 36 Predykcja niewytrenowanego dyskryminatora

Uzupełnij funkcję kosztu:

```
✓ [34] def discriminator_loss(real_output, fake_output):  
0s  
    # real_output, fake_output - predykcje dyskryminatora  
    real_loss = cross_entropy(tf.ones_like(real_output), real_output)  
    fake_loss = cross_entropy(tf.zeros_like(fake_output), fake_output)  
    total_loss = real_loss + fake_loss  
    return total_loss
```

Rysunek 37 Uzupełniona funkcja kosztu

Inicjalizacje

Zwiększyłem liczbę epok do 200, by poprawić jakość wyników

```
[37] EPOCHS = 200
      noise_dim = 100
      num_examples_to_generate = 16

      seed = tf.random.normal([num_examples_to_generate, noise_dim])
      seed_cond = tf.one_hot(tf.random.uniform([num_examples_to_generate], minval=0, maxval=10, dtype=tf.int32), depth=10)
```

Rysunek 38 Ustawione parametry treningu modelu GAN

Uzupełnij funkcję train_step:

```
[38] @tf.function
      def train_step(data):
          images, cond, noise_cond = data
          batch_size = tf.shape(images)[0]

          noise = tf.random.normal([batch_size, noise_dim])

          with tf.GradientTape() as gen_tape, tf.GradientTape() as disc_tape:
              generated_images = generator([noise, cond], training=True)

              real_output = discriminator([images, cond], training=True)
              fake_output = discriminator([generated_images, cond], training=True)

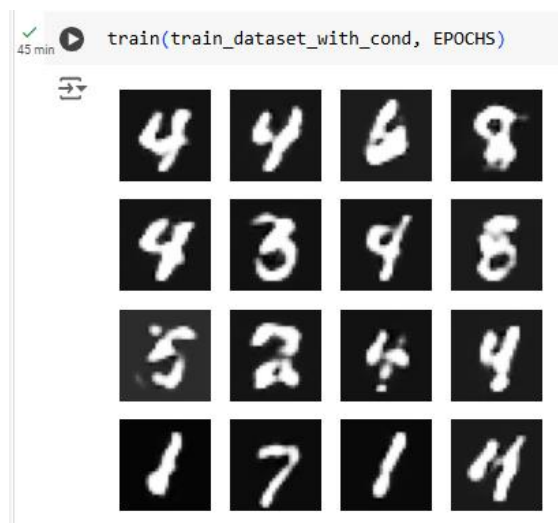
              gen_loss = generator_loss(fake_output)
              disc_loss = discriminator_loss(real_output, fake_output)

              gradients_of_generator = gen_tape.gradient(gen_loss, generator.trainable_variables)
              gradients_of_discriminator = disc_tape.gradient(disc_loss, discriminator.trainable_variables)

              generator_optimizer.apply_gradients(zip(gradients_of_generator, generator.trainable_variables))
              discriminator_optimizer.apply_gradients(zip(gradients_of_discriminator, discriminator.trainable_variables))
```

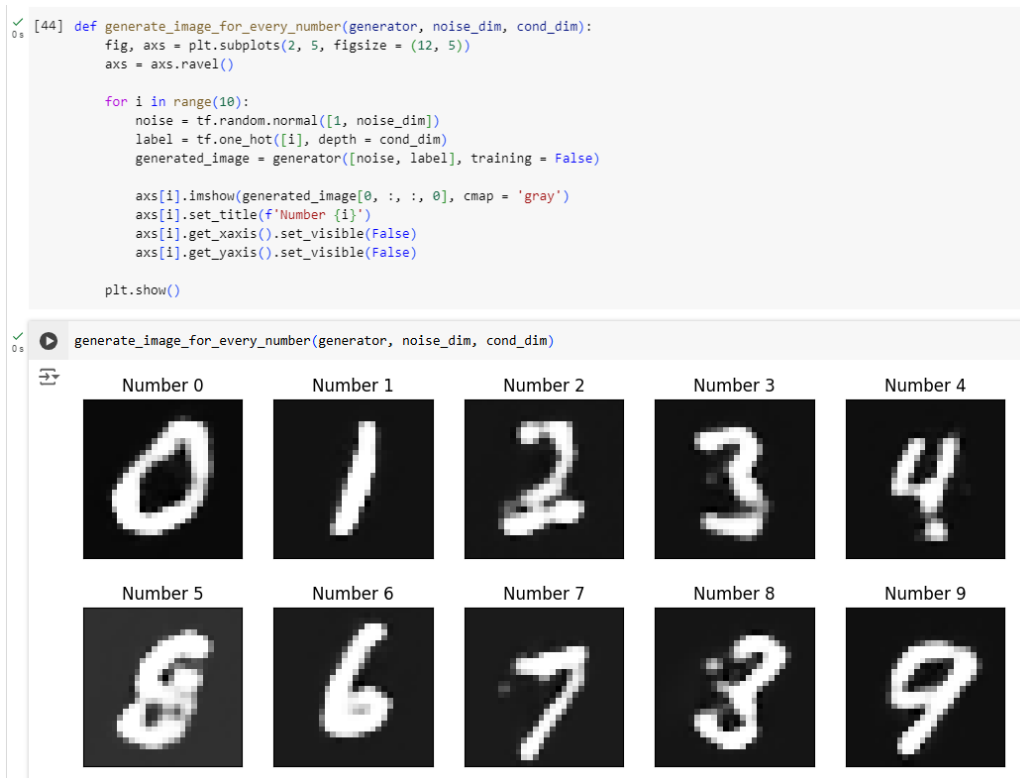
Rysunek 39 Uzupełniona funkcja train_step

Czas na trening!

Rysunek 40 Końcowy wynik treningu modelu GAN dla 200 epok

Zadanie 4.1. Wygeneruj po jednym obrazie z każdą liczbą z pomocą generatora. Oceń jakość wyników. Jeśli jakość modelu pozostawia wiele do życzenia, spróbuj go poprawić, np. zwiększając liczbę epok bądź zmieniając definicję generatora/dyskryminatora.

Rysunek 41 Wygenerowane obrazy z każdą liczbą z pomocą generatora

Wyniki uzyskane dla treningu z parametrem epok ustawionym na 200 są na tyle dobre, że pozwalają mi odczytać obrazy z każdą liczbą.